

uitgever. Fia blijkt de man te zijn die voor de herdruk van haar verhalen nieuwe omslagen heeft getekend (die zij zelf afschuwelijk vindt!). Op het einde van *Allemaal monsters* begeven Isabelle en Fia zich dan naar het huis van de Chevillards. Dit is aanleiding genoeg voor Georgette om te denken dat de twee iets met elkaar hebben, waardoor Isabelle een nieuwe vijand krijgt.

In de vier jaar tussen *Allemaal monsters* en *Het geheim der diepten* blijkt Fia dan toch getrouwd te zijn met Georgette, niet meer uit

liefde maar uit angst voor haar. Na enige tijd is hij haar echter ontvlucht en houdt hij zich ergens schuil. Georgette spreekt Chalazion aan om hem op te sporen. Het vorige verhaal indachtig, denkt die dat Fia bij Isabelle is ingetrokken zodat hij probeert om Isabelle als lokaas te gebruiken. Hij maakt twee keer een afspraak met haar en verwittigt Georgette daarvan, die telkens probeert Isabelle te doden. Chalazion en Morgendauw staan echter vermomd op uitkijk en redden Isabelle. Isabelle herkent de twee mannen en Chalazion biecht alles op. Samen gaan ze op zoek naar Fia. Ze vinden hem in de Parkers onder Pere Lachaise, waar ze verwacht worden door Emile Mule, een beroemd merastomoloog die krabben kweekt

en uit deze beestjes een substantie heeft geïsoleerd waarmee hij de hongersnood uit de wereld wil helpen. Fia heeft hier een nieuwe vriendin gevonden, nl. Anna Ochtendrood, die een zus blijkt te zijn van Isabelle. Dit is de eerste familieband van Isabelle die Tardi ons toont. Achteraf blijkt dat Anna al eens een klein rolletje gespeeld heeft in *Allemaal monsters*, waar ze als naaktmodel fungeerde.

Het ware verhaal van de onbekende soldaat

Na *De Ijsdemon* maakte Tardi in 1974 nog een tweede losstaand verhaal – en dit in volle artistieke vrijheid – voor de legendarische Parijse uitgeverij *Futuropolis*. Tardi blijft dit album als één van zijn beste strips beschouwen. In het verhaal komen namelijk alle belangrijke thema's uit zijn latere oeuvre aan bod en tegelijk heeft hij met dit album zijn definitieve tekenstijl gevonden.

Tardi legt in *Allemaal monsters* een link met *Het ware verhaal van de onbekende soldaat* door een zekere Bonnot als de uitgever van Isabelle ten tonele te voeren. Bonnot herkennen we ook op de cover van *Het ware verhaal van de onbekende soldaat*. Het hoofdpersonage uit dit verhaal is – net als Isabelle – een pulpschrijver en daarenboven de successchrijver van uitgever Bonnot.

Het is erg jammer dat de vertaling van de titels van de pulpromans in het Nederlands niet consequent gebeurd is. Dat Casterman zich bij de uitgave van *Allemaal monsters* niet gebaseerd heeft op de uitgave van *Het ware verhaal van de onbekende soldaat* in de vertaling van uitgeverij Drukwerk uit 1981, is nog begrijpbaar. Maar dat een kwaliteitsuitgeverij als Oog & Blik bij de herdruk van *Het ware verhaal van de onbekende soldaat* die dit jaar verscheen, niet de vertaling uit *Allemaal monsters* heeft overgenomen, is onbegrijpelijk. Zo wordt (bijvoorbeeld) *De duivelskroaat* van Drukwerk in *Allemaal Monsters* vertaald als *De kroaat met de kraaien* en nu in de versie van Oog&Blik wordt dat *De kraaienkroaat*. Het wordt de lezer niet gemakkelijk gemaakt, en dat terwijl Tardi door het gebruik van dezelfde titels die verhalen juist bewust aan elkaar linkt.

Jammer, nogmaals, het oeuvre van Tardi verdient beter.

Caduc

Bonnot

Emile Mule

Anna Ochtendrood